

[\(/index.html\)](#)

Dimecres, 15 de febrer de 2017

eix DIARI

DIARI INDEPENDENT DEL GARRAF, ALT I BAIX PENEDÈS

Inicia Sessió (/club-premium/login.aspx)

Subscriu-t'hi (/club-premium/subscripcio.aspx)

Cerca a Eix Diari

[INICI \(/index.html\)](#) | [TERRITORI \(/territori/\)](#) | [POLITICA \(/politica/\)](#) | [SOCIETAT \(/societat/\)](#) | [ECONOMIA \(/economia/\)](#) | [CULTURA \(/cultura/\)](#) | [ESPORTS \(/esports/\)](#) | [VÍDEOS \(/multimedia/\)](#) | [SERVEIS \(/serveis/\)](#) | [PREMIUM \(/club-premium/\)](#) | [OPINIÓ \(/opinio/\)](#)[INICI \(/INDEX.HTML\)](#) | [OPINIÓ \(/OPINIO/\)](#) | [EL BLOG DE TERESA COSTA-GRAMUNT \(/OPINIO/EL-BLOG-DE-TERESA-COSTA-GRAMUNT/\)](#)

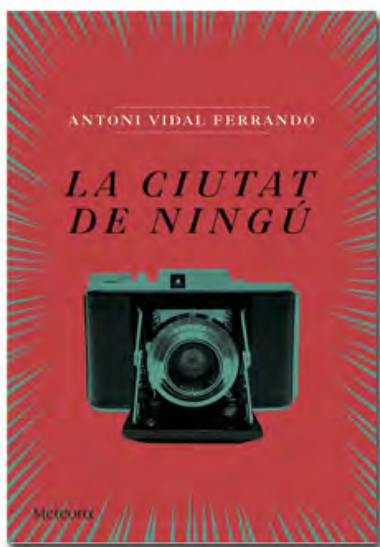
LITERATURA

La ciutat de ningú

TERESA COSTA-GRAMUNT | 13-02-2017 04:40 | Lectures 338

Arxivat a: [Literatura \(/etiqueta/literatura\)](#) | [Catalunya - Món \(/municipi/catalunya-mon/\)](#)

◀ 2

Coberta de 'La ciutat de ningú', d'Antoni Vidal Ferrando. Eix

El falangisme, és innegable, tenia alguna cosa d'èpica i fins i tot de cavalleresca, ja que hi havia una cosa a salvar: l'honor de la pàtria. Sens dubte el seu inspirador, José Antonio Primo de Rivera, tenia molt de poeta encara que a tants de nosaltres no ens agradi pels seus tints feixistes. Aquest component èpic explica perquè aquest corrent polític i moral de camisa blava (i que ben aviat va quedar enterrat en el franquisme cínic, gris, mediocre i practicant d'una doble moral que ha arribat fins als nostres dies) va seduir joves de l'època, com el pare de José Ramón, el protagonista de la curiosa i torrencial novel·la *La ciutat de ningú* (Meteora), d'Antoni Vidal Ferrando (Santanyí, 1945).

2

A *La ciutat de ningú*, que fa pensar en la capital de Mallorca, però que podria ser qualsevol altra ciutat, ens trobem amb un individu, José Ramón, que pateix mania persecutòria, real o inventada, però que per al cas és el mateix, ja que l'aboca al psiquiatra. Es tracta d'una obsessió, una por irracional que li fa veure persecucions per tot arreu i en tot moment pensa en la manera d'escapolir-se'n. I és que l'home conserva, potser en mala hora, unes fotografies comprometedores del seu pare i creu que agents secrets i enemics de tota casta les hi volen

El blog de Teresa Costa-Gramunt (/opinio/el-blog-de-teresa-costa-gramunt)

Teresa Costa-Gramunt

Un espai-estat d'ànim

<http://elveldharmonia.blogspot.com>
(<http://elveldharmonia.blogspot.com>)

ÚLTIMS ARTICLES PUBLICATS

[La ciutat de ningú \(/opinio/doc/68657/la-ciutat-de-ningu.html\)](#)[Calar foc als ossos \(/opinio/doc/68549/calar-foc-als-ossos.html\)](#)[Joaquim Brustenga-Etxauri \(/opinio/doc/68255/joaquim-brustenga-etxauri.html\)](#)[Rilke, entre la màscara i la transparència \(/opinio/doc/68054/rilke-entre-la-mascara-i-la-transparencia.html\)](#)[Poemes budistes de dones sàvies \(/opinio/doc/67911/poemes-budistes-de-dones-savies.html\)](#)

robar.

A La ciutat de ningú Antoni Vidal Ferrando descabdella amb una gran riquesa de recursos verbals un monòleg interior fet de frases sincopades, contundents, i que per la seva brillantor formal i de contingut sentenciós fins podrien arribar a considerar-se versos d'un *cadavre exquis*. O sigui: com un llarg poema escrit a moltes veus, o com un collage de tons surrealistes, tot i que aquest relat en primera persona té la seva coherència interna, no exempta, però, d'un deliri fantàstic que bascula en un grapat de registres: records de temps passats barrejats amb el present, por al robatori de les fotografies paternes, i un estat anímic hipocondríac i queixós, també quant a l'ambient dels nostres temps que, ben mirat, no és per sentir-se gaire sa, amb tants desequilibris ecològics i ètics. Hi ha, doncs, en aquest monòleg del tal José Ramón una crítica que esquitxa els nostres temps galdosos, no sense raó, cal dir, encara que el personatge se'ns faci antipàtic per la seva posició de conservador de via estreta i immobiliària, un arquetip que coneixem bé, només cal engegar la televisió i mirar qualsevol tertúlia que tingui lloc a la capital de la península ibèrica, on un es pot preguntar, incrèdul: hi ha un demòcrata amb cara i ulls en aquesta pell de brau?

Però José Ramón també té moments inspirats, i diu coses inspirades com ara que l'amor no és modern, i això ho subscriuria fins i tot algú que pretén ser-ho amb aquella samarreta amb anuncis de causes justes i aquella arracada de pirata, però tan romàntic de cor. Perquè no han mort pas, els romàntics, encara que canviï el seu hàbit. No se salva ningú, de les crítiques de José Ramón, i troba que enmig de tot aquest carnaval el pare és un personatge d'una peça, admirable a desgrat de les fotografies en blanc i negre que tant el comprometen. Com pots ser l'haurien compromès a ell, suposant que les hi haguessin fet com somiava, i com somia encara, en braços d'una tia carnal, la tia Olga, de la qual en el relat es diu que feia l'amor amb capellans. Doble moral, doncs, a la família, la qual cosa tampoc no és cap raresa en aquesta part de món.

Shakespeare, que després dels dramaturgs grecs ho va escriure tot, sobre la naturalesa humana, ja va camuflar les grans veritats de l'existència en boca de bufons, fantasmes o al·lucinat. A *La ciutat de ningú*, expressió que podríem prendre com una metàfora de la veritat que no pertany a ningú si no que tots en tenim una mica, trobem un boig de gran cordura que amb el seu monòleg va mostrant les nostres contradiccions. Tots tenim almenys un àtom de José Ramón, una mica de sonat, de visionari o d'inadaptat adaptat a estones o a temps sencer. Depèn.

En la comèdia de la vida ens toca un paper. Canviar el guió escrit en aquest paper no és tan fàcil, sobretot quan som a l'escenari. Sobre la tarima pocs s'atreveixen a estripar el paper i escriure un altre guió per a la seva vida, o improvisar-ne un a la valenta, tot i que hi ha qui ho fa. Aquests són els herois. Però aquesta és una altra història, no la del protagonista José Ramón, que rondina i rondina però no es mou de lloc, model perfecte d'una actitud ben habitual. Al final, fins i tot fa riure una mica, aquest protagonista tan ben construït per Antoni Vidal Ferrando, perquè podríem trobar-lo al cap d'escala, en una consulta mèdica o al bar de la plaça. Diria que tots coneixem algun José Ramón a la ciutat de ningú.

ENSENYAMENT

Vaga de deures! És la fi de la civilització! (/opinio/doc/67175/vaga-de-deures-- es-la-fi-de-la-civilitzacio-.html)

JORDI LARREGOLA

Debatre sobre idees és un exercici que s'hauria de fer des de la presumpció d'intel·ligència. Tots estem subjectes a l'error però tots som persones prou madures per prendre les nostres decisions

EL MÉS VIST A OPINIÓ

- 1 **Emprenedors vilanovins volen reobrir la Discoteca Ufo's al Vila Lauren** (/opinio/doc/68552/emprenedors-vilanovins-volen-reobrir-la-discoteca-ufos-al-vila-lauren.html)
- 2 **El meu gos es va menjar accidentalment una salsitxa amb agulles a Calafell** (/opinio/doc/67031/el-meu-gos-es-va-menjar-accidentalment-una-salsitxa-amb-agulles-a-calafell.html)
- 3 **Carta oberta a l'alcaldeessa de Vilanova i la Geltrú** (/opinio/doc/67926/carta-oberta-a-lalcaldeessa-de-vilanova-i-la-geltru.html)
- 4 **Farts!** (/opinio/doc/67207/farts-.html)
- 5 **Comunicat pels aldarulls del passat dissabte a les Casernes** (/opinio/doc/68623/comunicat-pels-aldarulls-del-passat-dissabte-a-les-casernes.html)
- 6 **Sense notes numèriques per Nadal'** (/opinio/doc/67645/sense-notes-numeriques-per-nadal.html)
- 7 **Hem d'escolaritzar el nostre fill'** (/opinio/doc/67533/hem-descolaritzar-el-nostre-fill.html)
- 8 **Comunicat sobre la perillositat de les Costes del Garraf** (/opinio/doc/67194/comunicat-sobre-la-perillositat-de-les-costes-del-garraf.html)
- 9 **Comunicat del govern municipal sobre defectes de forma detectats en un decret de pagament de serveis** (/opinio/doc/67705/comunicat-del-govern-municipal-sobre-defectes-de-forma-detectats-en-un-decret-de-pagament-de-serveis.html)
- 10 **El Consell d'Administració de Neàpolis aprova iniciar el tràmit per rescindir el contracte de lloguer amb Edicions Comarca 17 SL** (/opinio/doc/67862/el-consell-dadministracio-de-neapolis-aprova-iniciar-el-tramit-per-rescindir-el-contracte-de-lloguer.html)